

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη Παναγίας Πλατανιώτισσας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2784/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 09/04/2026 11:57:30

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Στη Δυτική όχθη του ποταμού Κερυνίτη 1 χλμ. βορειοδυτικά των Καλαβρύτων και στο άκρο του χωριού Πλατανιώτισσα, βρίσκονται το ένα κοντά στο άλλο τρία τεράστια πλατάνια. Ανάμεσά τους φαίνεται ένα ακόμη πλατάνι, που πιεζόμενο από τα άλλα τρία δεν έχει αναπτυχθεί.

Ο πρώτος μεγάλος πλατάνος κλείνει προ τα νοτιοανατολικά, πάνω από τον παλιό αλευρόμυλο της εκκλησίας και το επίσης παλιό υδροηλεκτρικό εργοστάσιο του χωριού. Στη βάση του πρώτου πλατάνου ενώνονται οι ρίζες ενός άλλου πελώριου πλατανιού που κυριαρχεί με το μέγεθος του πάνω από όλα τα άλλα και βρίσκεται στο βορειοδυτικό μέρος το συμπλέγματος των τεσσάρων. Είναι ίσως, το μοναδικό στον κόσμο γιατί υπολογίζεται ότι φύεται εδώ και περισσότερο από χίλια έτη. Στην κουφάλα της βάσης του σχηματίζετε ο Ιερός Ναός της Θεοτόκου που γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου.

Στη βάση του πρώτου πλατάνου υπάρχει επίσης κουφάλα, η οποία αποτελεί συνέχεια τη κουφάλας του Ιερού Πλατάνου, ο οποίος υψώνεται κατακόρυφα. Αντιθέτως, ο κορμός του πρώτου πλατάνου κλείνει προς τα νοτιοδυτικά. Η περίμετρος και των δυο πλατανιών είναι περίπου 23 μέτρα, ενώ η περίμετρος του κορμού του Ιερού Πλατάνου είναι στη βάση 17 μέτρα και το ύψος φτάνει τα 25 μ. περίπου.

Ο Ιερός Ναός που σχηματίζεται μέσα στην κουφάλα φωτίζεται από ένα μικρό παράθυρο στα νοτιοανατολικά του δένδρου και από τη μικρή πόρτα που βρίσκεται βορειοδυτικά. Ο εσωτερικός χώρος του πλατάνου δεν είναι ομαλός και σε μερικά μέρη σχηματίζει ημικυκλικά κοιλώματα.

Το εσωτερικό του Ιερού Πλατάνου διαιρείται σε δυο άνισα μέρη: Το Άγιο Βήμα, όπου ο Ιερέας μαζί με το βοηθό του τελεί τη Θεία Λειτουργία και τον Κυρίως Ναό, όπου χωρούν άνετα 15 προσκυνητές. Το μήκος της κοιλότητας του Ιερού Πλατάνου και συνεχόμενης κουφάλας του πρώτου πλατανιού είναι 8 μ. Το πλάτος φτάνει και τα 3 μέτρα. Έτσι αν χρησιμοποιηθεί ολόκληρος ο χώρος, 20 περίπου προσκυνητές χωρούν στον Ιερό Ναό.

Όπως μπορεί κανείς να δει απ' έξω, το Μεγάλο Ιερό Πλατάνι αποτελείται από τρία δένδρα. Το πρώτο βρίσκεται δεξιά από την είσοδο, το δεύτερο κοντά σ' αυτή και το τρίτο αριστερά της (το τελευταίο έχει ξεραθεί στον κορμό του). Τα τρία αυτά πλατάνια ενώνονται πάνω από το Ναό και υψώνονται σε ένα στέλεχος στο ίδιο πλατάνι.

Από την οροφή, όπου έχουν τοποθετηθεί ξύλινες σανίδες, κρέμεται ένα άσβεστο καντήλι. Ολόκληρο το Ιερό Πλατάνι καλύπτει έκταση μισού περίπου στρέμματος, ενώ μαζί με τα άλλα τέσσερα η έκταση τους φθάνει περίπου στα τέσσερα στρέμματα. Έτσι τα πανύψηλα κλωνάρια και των 5 τεράστιων δένδρων δημιουργούν ένα πανύψηλο φυσικό τρούλο που σχεδόν δεν επιτρέπει να περάσουν οι ακτίνες του ήλιου.

Καθώς ο προσκυνητής μπαίνει στον Ιερό Ναό, δεξιά και τρία μέτρα πάνω από το έδαφος παρατηρεί μια ιδιαίτερη κοιλότητα βάθους 30 εκ. και ύψους 70 εκ.

Στην κοίλη και λεία επιφάνεια της, είναι τυπωμένη ανάγλυφη, αμετάβλητη στους αιώνες και αχειροποίητη η Εικόνα της Θεοτόκου, που κρατά στα χέρια της το Θείο Βρέφος. Το κεφάλι της Παναγίας βλέπει προς τα δεξιά, όπου και το χέρι της που βαστάζει το βρέφος. Η Εικόνα είναι πανομοιότυπη με την ονομαστή ανάγλυφη Εικόνα του Μεγάλου Σπηλαίου (βλέπε περισσότερα στον βίο του Αγίου Λουκά του Ευαγγελιστού στις 18 Οκτωβρίου). Οι διαστάσεις της είναι ακριβώς ίδιες και οι εξοχές είναι αντιστοίχως εσοχές στην Εικόνα του Ιερού Πλατάνου.

Η Αγία Εικόνα του Σπηλαίου είναι έτσι αποτυπωμένη στην εσοχή του Πλατανιού, όπως αποτυπώνεται σε κερι, δακτυλίδι που φέρει εξοχές. Στο σημείο του Ιερού Αποτυπώματος της Θεοτόκου, ο φλοιός του Πλατάνου είναι νεκρός και αμετάβλητος αρκετούς αιώνες, με πάχος πάρα πολύ μικρό. Γύρω όμως από αυτό το σημείο το πλατάνι βλασταίνει και αναπτύσσεται κανονικά και μέσα ακόμα στην κουφάλα του δέντρου.

Αν όπως μερικοί εσφαλμένα υπέθεσαν, το αποτύπωμα ήταν άτεχνα φτιαγμένο από την εποχή των πρώτων χριστιανών, θα ήταν αδύνατο η Εικόνα και το τοπικό νέκρωμα του ξύλου να διατηρούνται αμετάβλητα χωρίς την βοήθεια της Θείας Δύναμης, εφ' όσον το ίδιο το δέντρο αναπτύσσεται και βλασταίνει αδιάκοπα.

Σύμφωνα με τις θρησκευτικές παραδόσεις η ιστορία του Ιερού Προσκυνήματος έχει ως εξής:

Στις αρχές τον 4ου μ.Χ. αιώνα γεννήθηκαν στη Θεσσαλονίκη τα αδέλφια Συμεών και Θεόδωρος (βλέπε 18 Οκτωβρίου), παιδιά ευσεβούς και αγίας οικογενείας. Σπούδασαν ρητορική, φιλοσοφία και ποίηση. Κατόρθωσαν κυρίως, όμως να ενσαρκώσουν στον εαυτό τους, τον τύπο του ιδεώδους χριστιανού.

Άφησαν λοιπόν τον κόσμο και τα όνειρα της ματαιότητας, ντύθηκαν το σχήμα της μοναχικής πολιτείας και αναχώρησαν για την έρημο. Ζούσαν ζωή θρησκευτική. Ανέβηκαν στον Όλυμπο και σ' άλλα βουνά και τέλος πήγαν στα Ιεροσόλυμα να προσκυνήσουν στους Αγίους Τόπους. Εκεί ο Επίσκοπος Μάξιμος τους χειροτόνησε Ιερείς γύρω στο 340 μ.Χ.

Ενώ διέμεναν στα Ιεροσόλυμα αξιώθηκαν να δουν στο όνειρο τους την Θεοτόκο μαζί με τους Αποστόλους Παύλο, Ανδρέα και Λουκά. Τους παραγγέλλει να μεταβούν στη χώρα της Αχαΐας, όπου η Χάρη του Θεού με το Θέλημα της Παρθένου θα τους οδηγήσει να βρουν την ανάγλυφη Εικόνα που εξιστορεί ο Ευαγγελιστής Λουκάς και είναι φτιαγμένη από κερι, μαστίχα και άλλες ύλες (Μεγαλοσπηλιώτισσα Θεοτόκος) και σ' αυτό το σημείο να κτίσουν Μονή.

Τα δύο αδέλφια ακολούθησαν τη Θεία εντολή και αναχώρησαν από τα Ιεροσόλυμα για την Αχαϊκή γη. Μετά από κουραστική πορεία και αφού πέρασαν την κοίτη του Κερυνίτη και έφτασαν στην Πλατανιώτισσα, κοιμήθηκαν ανάμεσα στα 3 πλατάνια.

Εκεί προσεύχονταν για την εύρεση της Εικόνας, όταν εμφανίστηκαν και πάλι στο όνειρο τους ο Πρωτόκλητος Ανδρέας και ο Ευαγγελιστής Λουκάς, που τους είπαν να περπατήσουν ανατολικά στις όχθες του Βουραϊκού ποταμού, που απείχε δύο ώρες από εκεί.

Σύμφωνα με τις αποστολικές οδηγίες εκεί θα συναντούσαν μία αγνή και άγια Βοσκοπούλα η οποία θα τους οδηγήσει να βρουν την Θεομητορική Εικόνα.

Για τη συνέχεια υπάρχουν δύο εκδοχές: Κατά την πρώτη που φαίνεται να είναι και η πιθανότερη, οι Άγιοι Πατέρες κατευθύνθηκαν προς την Ζαχλωρού και με την υπόδειξη της βοσκοπούλας βρήκαν στις 23 Αυγούστου του 362 μ.Χ. μέσα σε σπήλαιο την Εικόνα της Κεχαριτωμένης. Κρατά στη δεξιά της μεριά το Νήπιο, τον Μέγα Ελευθερωτή των Πνευμάτων, το νικητή του θανάτου και της φθοράς, το Σωτήρα Χριστό.

Το 840 μ.Χ. όταν μαινόταν η αίρεση των Εικονομάχων, η Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου πυρπολήθηκε. Ευτυχώς όμως η Θαυματουργή Εικόνα διασώθηκε και οι πιστοί την περιέφεραν σε όλες τις πόλεις και τα χωριά για να στερεωθεί η πίστη των χριστιανών.

Σε μια τέτοια περιφορά της Εικόνας της Παναγίας της Σπηλαιώτισσας, οι Ιερομόναχοι της Μονής διανυκτέρευαν στον ίδιο τόπο που είχαν διανυκτερεύσει στο παρελθόν οι Άγιοι Πατέρες Συμεών και Θεόδωρος.

Στην κουφάλα της ρίζας των τριών Πλατανιών, όπου κρέμασαν και την Εικόνα, στο κοίλο εσωτερικό του Ιερού Πλατάνου, με θαυμαστό τρόπο και πραγματικά χωρίς να το χωράει ανθρώπινος νους, απέναντι ακριβώς από τη θέση που ήταν κρεμασμένη η Ιερή Εικόνα της Θεοτόκου, χαράχτηκε πανομοιότυπο ομοίωμα Αυτής.

Κατά μία δεύτερη εκδοχή, την ώρα που οι Άγιοι Πατέρες Συμεών και Θεόδωρος έβλεπαν στο όνειρό τους τον Πρωτόκλητο Ανδρέα και τον Ευαγγελιστή Λουκά να τους παρακινούν να πάνε στις όχθες του Βουραϊκού για να βρουν την Εικόνα, είδαν τον Ευαγγελιστή Λουκά να δείχνει με τα δάκτυλα του προς τα Δυτικά. Να δείχνει δηλαδή ένα από τα τρία πλατάνια, όπου κοιμήθηκαν οι Άγιοι Πατέρες. Συγχρόνως τους παρακινούσε να δουν την στιγμή εκείνη που η εικόνα της Θεοτόκου με τη Βοήθεια της Θείας Δύναμης αποτυπωνόταν στην κουφάλα του δέντρου. Τους παρακινούσε μάλιστα να εξετάσουν τη μορφή, το είδος, το σχήμα και τις διαστάσεις οι οποίες είναι ακριβώς ίδιες με την πρωτότυπη εικόνα του Μεγάλου Σπηλαίου.

Οι Άγιοι Πατέρες ξύπνησαν τρομαγμένοι και κοιτώντας ανατολικά είδαν ένα αστραποπυροειδές, αστραπόμορφο μεγάλο φως, που βγαίνοντας από την Ανατολή, κινήθηκε σε ευθεία γραμμή και χτύπησε στον κορμό του Πλατάνου. Μετά από λίγο οι άγιοι Πατέρες κοίταξαν εκεί όπου είχε χτυπήσει το Θείο Φως, και είδαν μπροστά τους το Ιερό αντίτυπο της Αγίας και Πάνσεπτου Εικόνας. Κατόπιν κατευθύνθηκαν προς τη Ζαχλωρού, όπου και βρήκαν την εικόνα στις 23 Αυγούστου του 362 μ.Χ.

Κατ' αυτή την εκδοχή λοιπόν, το θαύμα της αποτύπωσης έγινε το 362 μ.Χ. Δεν ήταν όμως το μοναδικό που συνέβη. Ένα άλλο θαύμα, παράδοξο και εξάισιο έλαβε χώρα την ίδια στιγμή. Τα τρία εκείνα πλατάνια, συνενώθηκαν παραδόξως σε ένα Πλάτανο με τρεις κορμούς, διατηρώντας όμως το καθένα την υπόσταση του και συμβολίζοντας έτσι το τρισυπόστατο της μιας Θεότητας. Τα τέσσερα πλατάνια γύρω από τον Ιερό Πλάτανο συμβολίζουν τους τέσσερις Ευαγγελιστές. Σε όλες τις παραδόσεις, η ιστορία του Ιερού Προσκυνηματος της Πλατανιώτισσας, σχετίζεται αναπόσπαστα με την ιστορία της Μεγαλοσπηλαιώτισσας Θεοτόκου.

Θαύματα έγιναν σε διάφορες περιοχές και γίνονται μέχρι και σήμερα με τη Χάρη της Υπεραγίας Θεοτόκου εις δόξα του Παντοδύναμου Θεού εις τον Αιώνα.

Η Παναγία η Πλατανιώτισσα πανηγυρίζει στις 8 Σεπτεμβρίου, εορτή της γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Πολλοί προσκυνητές απ' όλη την Ελλάδα συρρέουν στο Ιερό Προσκύνημα για να προσευχηθούν και να τιμήσουν την Παναγία μας με κατάνυξη και σεβασμό και να πάρουν τη Χάρη της Θεοτόκου, δύναμη, ελπίδα κι χαρά μεγάλη.

Λειτουργικά κείμενα

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἡ τῶν Πλατάνων ἀπειρόκαλη μονάζουσα, ὡς τῶν θηρίων ὠμοιώθη ἡ Βασίλισσα, ἐν κρύπτῃ δένδρων διεβίωσεν ὡς τοῦ τέλους. Ἀπηνήθη τὰ τοῦ θρόνου δικαιώματα καὶ ἐνεδύθη τοῦ χειμῶνος τὴν λευκότητα. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς κραυγάζομεν· χαῖρε Παναγία Πλατανιώτισσα.

Μεγαλυνάριον

Χαῖρε Ἀειπάρθενε Μαριάμ, Ἄνασσα Ἀγγέλων, σωτηρία δέ τῶν βροτῶν. Χαῖρε ἡ τήν ὄψιν τήν Σὴν ἐν τῷ πλατάνῳ μορφόσασα, Παρθένε, καὶ χαριτώσασα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Πάλαι παραδόξως ἡ Σὴ Εἰκόν, ἐν κοίλῳ τοῦ δένδρου, ἐμορφώθη ὑπερφυῶς, ἦν καὶ προσκυνοῦντες, πολλῇ τῇ εὐλαβείᾳ, προσφόρως Πλατανιώτισσαν ὀνομάζομεν.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Θεῖον ἐν τῷ κοίλωμα εὐλαβῶς, τῷ ναῷ Σου, Κόρη, καθιέρωσαν οἱ πιστοί, ναόν Σοι Παρθένε, ἐν ᾧ καὶ προσιόντες, ὕμνοῦμεν Σου τήν δόξαν, Πλατανιώτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Φῶς θεῖον ὠρᾶτο τῇ Σῇ μορφῇ, τῇ ἐν τῷ πλατάνῳ, κατερχόμενον θαυμαστῶς, βεβαιοῦν τήν χάριν τῆς θείας Σου Εἰκόνας, Παρθένε Θεοτόκε, Πλατανιώτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Πάντας τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς τῷ Ναῷ Σου, Κόρη, ἐν πλατάνῳ τῷ ἱερῷ, ρύου πάσης βλάβης καὶ πάσης δυσχερείας, τῇ Σῇ ἐπιστασίᾳ Πλατανιώτισσα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Δίδου κάμοι, Δέσποινα, τῷ οἰκτρῷ, ἰκέτῃ Σου λύσιν τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν καὶ τόν ὕμνον τοῦτον, ὡς εὐτελές Σοι δῶρον, προσδέχου δυσωπῶ Σε, Πλατανιώτισσα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

Παναγία η Πλατανιώτισσα

